

متن پرسش

با سلام و نور خدمت استاد گرامی: استاد، در برخی مجامع عرفانی مسائلی مطرح می گردد که تضاد بسیاری با شریعت حضرت محمد (ص) دارد. مسائلی از قبیل محرم شدن شاگردها با استاد، ترک همسر و عدم فرزند داری و مسائل دیگر. اساتید خود را صاحب شریعت معرفی می کنند و یا می گویند این باطن شریعت است و شما به آن احاطه ندارید. یا به ابن عربی این مطالب را ارجاع می دهند یا به مولانا و غیره. اساتید خود را صاحب مقام ولایت می دانند و بر این اساس می گویند که بر مال و جان انفس شما مقدم هستیم. یا می گویند که در زمان ظهور هم امام زمان (روحی له الفدا) در مواجهه با زنان نیمه عریان هم استقبال گرمی دارند و از این قبیل مسائل. اگر هم شخصی چون و چرا می آورد او را ترد می کنند و برچسب عامی و از راه افتاده یا عدم استعداد سلوک بر او می زنند. استاد این مسائل بشدت در جامعه در حال رشد است و بسیار نگران کننده. چرا بزرگان هرگز در این حیطة وارد عمل و بحث و فحص نگردیده که رابطه ی استاد و شاگرد علی الخصوص استاد مرد و شاگرد زن باید به چه صورت باشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ملاک و حجّت ما تا قیام قیامت، قرآن و سیره اهل البیت «علیهم السلام» است و از این نوع مدعیان عرفان که می فرمایید باید به شدت حذر کرد زیرا این افراد، شیطان های خطرناکی هستند و وظیفه است که به مراکز اطلاعاتی خبر دهید. اتفاقاً عارفان وارسته به شدت در رعایت مرزهای نامحرم، مقید و مقتدرتر می باشند. موفق باشید